

gjøds Ret Folketirkens Præster tager til Alters, bereder til Døden, begraver kirkeligt, og i det Hele taget bringer Kirkens Gøder til Personer, der kun aldeles formelt hører til Folketirken, medens hele deres daglige Liv viser, at de staa Kristendommen fjernere end dem, der ere traadte ud af Folketirken. En Slags Forklaring er bleven forsøgt af en kjøbenhavnsk Sognepræst, Pastor Schepelern, i en Artikel af „Berlingske-Tidende“ af af 15de December 1887, hvor han for at komme uden om dette vanstelige Punkt siger: Det er rigtigt, men de skjulte Ting dømmes Kirken ikke om. Det finder jeg er en høist mærkelig Udtalelse af en kristen Præst, at han tilfiger Kirkens Gøder til Folk, som kun formelt høre til Folketirken, men som hele deres Liv igjennem handle mod Kirkens Aand og Være. Han sætter, om jeg saa maa sige, Præmie paa Hylleri. Jeg kan heller ikke se, at dette, at man formelt hører til Kirken, medens man reelt er imod den, skulde kunne begrunde nogen Ret til at faae sine Børn døbt, naar en Kirke, saaledes som dens Krav ere komne til Orde gjennem de Herrer Joh. Petersen og Schepelern, kræve som Betingelse for Børnenes Daab: et kristeligt Hjem og Garantier for en kristelig Opdragelse. Det er dog virkelig klart, at disse Garantier, religiøst set, kun ere til Stede i de allerfærreste Tilfælde, hvor en Børnedaab finder Sted. Det er klart, at den Forpligtelse, der paalægges Fadderne ved Daaben i den kristne Kirke, er en Forpligtelse, som i alt Fald et overmaade stort Antal Faddere tage sig saare let; de tænke ikke en Gang over, hvad de paatage sig. Og, skulde saa de Børn, der have haft Faddere, der ikke ere virkelig troende Kristne, eller der blive opdragne i Hjem, hvor Kristendommens Tro og Aand ikke herfter, være uretellig døbt og ikke kunne opnaa de Gøder, som kirkelig Følge af Daaben, ja, saa vilde det efter min Formening se meget sørgeligt ud for Kirken; thi saa vilde det ikke være muligt at sige, hvor Kirken begynder og hvor den ender. — Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Pastor Schepelerns Deltagelse i denne Debat, saa meget mere, som det er mig bekendt, at et andet æret Medlem i denne Sal vil stænte hans Artikel en nærmere Omtale. Jeg vil blot sige, at jeg ikke fatter, hvor det er muligt at hævde det

Standpunkt, at de Folk, der maasse i Virkeligheden af antireligiøs Overbevisning ere gaaede ud af Folketirken, ikke skulle have Lov til at faae deres Børn døbt, medens de Folk, der have samme Overbevisning, men af Fordel- og Konvenientshensyn blive i Folketirken, godt kunne faae deres Børn døbt. Jeg kan ikke se, hvorledes det Sidste kan religiøst forsvares, naar det Første kan religiøst angribes.

Jeg skal altsaa gaa over til Forespørgslen's egentlige Gjenstand, og det er altsaa Opfordringen fra Hr. Joh. Petersen til at negte at foretage de Daabshandlinger, jeg har omtalt, og den virkelig stedfundne Negtelse fra et Par kjøbenhavnske Sognepræsters Side. Jeg har stillet dette som den eneste formelle Gjenstand for Forespørgslen, fordi det forekommer mig, at det er det mest Graverende, ei alene, fordi Opfordringen kommer fra en Præst i Folketirken, men ogsaa fordi Negtelsen forekommer mig at hvile paa en fuldstændig Misforstaaelse, en Forverling af den religiøse Ret, der tilkommer Børnet, og den religiøse Ret, der tilkommer Forældrene. Den Argumentation, der er bleven ført fra de Herrer's Side, som ere optraadte for Folketirkens Standpunkt i denne Sag, de Herrer Schepelern og Joh. Petersen, gaar jo stadig ud paa at Forældrene ved at træde ud af Folketirken have tabt deres Ret til at faae deres Børn døbt; men jeg er ganske ude af Stand til at se, hvorledes man kan bygge sin Argumentation paa dette Synspunkt. Hvad det nemlig kommer an paa, er efter min Formening ikke Forældrenes Ret, men Børnenes Ret til at blive døbt og blive Medlem af Kirken, og jeg kan ikke forstaa, hvorledes det er muligt fra et religiøst Standpunkt i en Kirke, der betragter Børnedaaben som Indgangsdøren til Kirken, at ville negte, at Børnet har en selvstændig Ret til at blive døbt. Det vilde jo dog være at rette Smed for Bager, at man, fordi Forældrene have begaaet en Feil, ville negte Børnet at opfylde Betingelsen for at blive Medlem af Kirken og komme til at nyde de Gøder, som følge af at være Medlem af Kirken. Mit Standpunkt er dette, at Børnet har en Ret til at begjære sig optaget i Kirken, navnlig i den Kirke, der holder paa Børnedaaben, altsaa en Ret til at blive